

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Arbejdsløshedsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5121; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1626).

Sagen sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Arbejdsløshedsloven er udarbejdet af den Kommission, som efter Krav fra Partiet Venstre blev nedsat i April Maaned 1941, og som afgav sin Betænkning i Februar 1942. Jeg rører jo ingen Hemmelighed ved at sige, at Forhandlingerne i denne Kommission har været meget besværlige. Jeg beklager, at det har været nødvendigt i den nuværende Situation at beskæftige sig med denne Lovgivning; jeg kan tilføje, at jeg ligesom den højtærede Arbejds- og Socialminister ikke har mit Hjerte med i de foreliggende Lovforslag.

Den nugældende Lov af 1932, der blev Resultatet af den store Revision af Arbejdsløshedsloven, var jo et Kompromis mellem de 4 store Partier, og jeg tror, man maa sige, at det ikke har vist sig nødvendigt i Løbet af saa faa Aar at foretage en saa gennemgribende Ændring som denne af den Lovgivning, der dengang skabtes.

Det foreliggende Lovforslag indeholder 4 Hovedspørgsmaal. Det ene er Spørgsmaalet om Kontrollen, det andet om Understøttelse til Sæsonarbejdere, det tredie de unges Stilling inden for Arbejdsløshedsforsikringen og det fjerde den offentlige Arbejdsanvisnings Organisation. Hvad Kontrollen angaar, indeholdes de nærmere Regler og Bestemmelser herom i Lovforslaget om kommunale Beskæftigelsesudvalg, de saakaldte 3 Mands Udvalg, idet det bestemmes, at disse skal føre Tilsyn med Arbejdsløshedskasserne og med Kontrollen som Helhed. Formanden for 3 Mands Udvalget har Pligt til at føre dette Tilsyn. Jeg ønsker dog at tilføje, at jeg tror, Arbejdsdirektoratet og den offentlige Arbejdsanvisning, hvis man havde stillet det nødvendige Mandskab til Raadighed og skabt et Samarbejde, sikkert vilde kunne have ført denne Kontrol til alle Parters Tilfredshed.

En af de Ting, der omhandles i det foreliggende Lovforslag, er Indførelsen af Arbejdskort. Alle i det danske Samfund, der arbejder for Løn, skal nu have et Arbejdskort, der skal udstedes henholdsvis af Arbejdsløshedskasserne og Centralarbejdsanvisningen, det skal afleveres ved Paabegyndelsen af et Arbejde og tilbageleveres af Arbejdsgiveren ved Arbejdets Ophør. Jeg tror ikke, at denne Kontrol i sig selv vil blive saa effektiv, som man har sigtet efter. De Mennesker, der under den ene eller den anden Form, en Dag, en halv Dag eller maaske et Par Dage, optræder som Entreprenører eller Handelsfolk med en Trækvogn o. s. v., vil man efter min Mening ikke være i Stand til at ramme gennem dette Kontrolsystem, idet de jo ikke har nogen Arbejdsgiver. Jeg tror, at det foreslaede Kontrolsystem vil medføre meget store Omkostninger. Det bestemmes, at Formændene for 3 Mands Udvalgene skal have Løn, og at der vil blive meget store Udgifter til Tryksager, til Kontorarbejde, kan jo ingen tvivle om. De Udgifter, der følger med denne Ordning, vil sikkert blive langt større end de Beløb, der tabes ved, at nogle enkelte uberettiget tilsynyder sig Understøttelse. Ogsaa for Arbejdsgiverne vil Kortene betyde øget Arbejde og derigennem øgede Udgifter til Kontorhold og lignende. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det jo bliver nødvendigt i Lovforslaget at indføre en Straffebestemmelse for de Arbejdsgivere, der ikke straks udleverer Kortet ved Arbejdets Ophør. Det maa huskes, at det her bestemmes, at ingen kan melde sig arbejdsløs uden Kort, og derfor bliver det den arbejdsløse, der lider Tab, hvis Arbejdsgiveren ikke straks udleverer Kortet, og jeg tror, vi alle kan være enige om, at dette ikke er rimeligt. Jeg gaar ud fra, at det foreliggende Lovforslag skal i Udvalg, og jeg vil da gerne sige, at jeg hører til dem, der under den rimeligste Form vil være med til at skabe den mest effektive Kontrol. Jeg mener, at det vil baade Arbejdsløshedskasserne bedst, vil baade Medlemmerne af Kasserne bedst, at der er en uangribelig Kontrol.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Understøttelse til Sæsonarbejdere. Naar man ser bort fra Fag, hvor Vejrforholdene kan hindre Arbejdet, skønt der selv for saadanne Fag ikke er nogen væsentlig Sæson mere, er der kun meget faa Fag, som man kan kalde Sæsonfag. Det bestemmes, at Karensdagens Antal i disse Fag skal være mindst 15 og kan gaa op til 45. I Øjeblikket er det anerkendt, at man kan nøjes med 6 Dage, og i Betragtning af, at